

S Ježišom na púšti

Nastala svätópôstná doba. Je to čas milosti, ale aj čas pokánia. Ale všetci dobre vieme aj to, že: čo nespravím alebo zanedbám v tomto čase, to nespravím alebo zanedbám počas celého roka. Preto je táto doba taká dôležitá. Boh nám ju dáva ako neobyčajne cenný dar. Možnože budúci už nebude.

Šofér, ktorý prechádza v noci cudzou krajinou, potrebuje ukazovateľa, ktoré mu na križovatkách ukážu ten správny smer. Nuž najlepšie je vtedy, keď pred ním ide niekto, kto dokonalé pozná túto trasu. Potom už len potrebuje, aby sa zaradil a nasledoval ho. Aj k správnej ceste života potrebujeme takéto ukazovateľa, aby sme vedeli, ktorou cestou sa vydať. Obrátiť sa máme nie ľubovoľným smerom, ale na cestu, ktorá vedie k nášmu Pánovi. Tento smer nám ukazuje nielen evanjelium, ale aj starozákonné čítanie o potope sveta.

V dnešnej dobe dolieha na ľudstvo strach. Strach z prírodných katastrof, strach z novej vojny, ktorá by sa mohla šíriť do celého sveta, strach z teroristických útokov a zo zneužitia techniky, ktorá by chcela vyrábať ľudí „na svoj obraz“. Valí sa to na nás zo všetkých strán, a mnohí mysliaci ľudia si uvedomujú, že boli rozpuťané sily, ktoré sa už nedajú skrotiť. Do tejto temnoty napokon prichádza svetlo Božieho slova, slova svedčiacieho o všemohúcnosti a Božej vernosti.

Tak rozsiahla potopa sveta, ktorá spustošila celú Zem, a ktorú potvrdzujú aj archeologické nálezy v Mezopotámii už nikdy nebude. Ale dodnes sa stáva výstražným príkladom. Všetci sa vtedy Noemovi vysmievali, keď na súši staval veľkú loď, archu. Ale ten smiech ich rýchle prešiel, keď sa privalila voda a všetko zaplavila. Áno, Boh dopúšťa aj fyzické zlo, aby sa človek spamätal a obrátil sa k nemu. Veď aj mnohí z tých, ktorí tam vtedy zahynuli dosiahli večný život, ako o tom svedčí aj svätý apoštol Peter vo svojom liste (1 Pt 3,20). Už vtedy

v poslednej chvíli, čo využil aj lotor na kríži. Kto sa aspoň niekedy dozvedel o Božej láske a vernosti, má záchytný bod v temnotách, ktoré nás obklopujú.

Pokúšaný Ježiš nám ukazuje cestu, ako dokážeme obstáť v pokušení dnešnej doby. Satanské pokušenia sú už od doby prvého pokušenia v raji rovnaké. Dopraj si! Čo sa budeš obmedzovať! V dnešnom svete predsa platí moc a bohatstvo!

Aj na nás kresťanov doliehajú pokušenia, nie sme pred nimi uchránení. Ktorý veriaci človek dnes nekráča s duchom doby, kto nepodlieha pravidlám módy alebo sa neriadi všadeprítomnou reklamou. Kto týmto smerom nekráča alebo sa nedáva ovplyvniť, toho považujú za spiatočníka alebo za niekoho, kto je menejcenný. Keď sa rodič ohradí proti tomu, aby sa jeho dieťaťu nepredkladali pohoršujúce spôsoby výchovy, takýto rodič je posielaný k psychiatrovi. Či sa na to všetci nepozerajú?! V takejto situácii sa dnes často krát nachádzajú rodičia, ktorí chcú svoje dieťa uchrániť pred škodlivými vplyvmi. Dnes Satan nevystupuje ako obľudná postava, ale berie na seba vládnu podobu, takmer ľudomila. Dnes nezabíja priamo, len sa vysmieva a ironizuje.

Je dobré, keď si toto všetko uvedomíme na začiatku tejto pôstnej doby. „Kajajte sa, a verte evanjeliu!“ to sú prvé slová, ktoré Ježiš ohlasuje na začiatku svojho verejného účinkovania. Týmto slovami sme boli posvätení na Popolcovú stredu, posvätení k obráteniu, ktoré má vyvrcholiť vo sviatosti zmierenia – vo svätej spovedi. Bez tohto vyvrcholenia by to boli len prázdne slová, ktoré pre nás nič neznamenajú, a ktorým neprikladáme ani žiaden význam, ani vážnosť.

„Kajajte sa a verte evanjeliu!“ Toto Ježišovo zvolanie je veľkou výzvou, aby sme zmenili svoje zmýšľanie – nie zajtra, pozajtra, ale už dnes. Je to volanie k viere v radostnú zvesť evanjelia, zvesť o neuveriteľnej skutočnosti, že Boh nás nekonečne miluje a jeho láska nikdy nekončí.

Alfonz Vladimír Sabo

Pane, buď so mnou, v mojich skúškach.

1. Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva a v tóni Všemohúceho sa zdržiava,
2. povie Pánovi: „Ty si moje útočisko a pevnosť moja;* v tebe mám dôveru, Bože môj.“ — R.
3. Nestihne ťa nijaké nešťastie a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma,
4. lebo svojim anjelom prikázal o tebe, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách. — R
5. Na rukách ťa budú nosievať, aby si si neuderil nohu o kameň.
6. Budeš si kráčať po vretenici a po zmiži - leva i draka rozšliapeš. — R.
7. Pretože sa ku mne pritúli, vyslobodím ho, ujmem sa ho, lebo pozná moje meno.
8. Keď ku mne zavolá a ja ho vyslyším + a budem pri ňom v súžení, * zachránim ho i oslávim. — R.

Ježiš zvíťazil aj za nás

Verejné pôsobenie začal Ježiš pokorným gestom. Postavil sa do zástupu hriešnikov, aby prijal krst. On, nevinný, obťažil sa hriechmi celého sveta. Odstrániť ich a ponúknuť ľuďom spásu - práve v tom spočívalo jeho poslanie. Pri krste zostúpil na Ježiša Duch, ktorý ho vzápätí viedol do pustatiny. Tu pokračovalo jeho poslanie, tvrdý zápas so zosobnenou zlobou. Ako pripomínajú cirkevní otcovia, na púšti bol Ježiš pokúšaný za každého z nás, a za každého z nás tam aj zvíťazil. Nám už stačí len sa ho pevne chytiť a nedať sa odlúčiť od jeho lásky.

Opis pokúšenia naznačuje, že sa tam bojovalo skutočne s najhlbšími koreňmi zla. Symbolické jablko v raji, kde sa to všetko začalo, bolo na jedenie chutné, na pohľad lákavé a bolo kľúčom k poznaniu. Boli tam pokúšané tri základné túžby človeka: túžba mať, túžba užívať si a túžba po poznaní. Tieto vnútorné sily boli darom Stvoriteľa. Mali človeka hýbať dopredu, k všestranne plnohodnotnému životu, k šťastiu. Neposlušnosťou sa človeku vymkli spod kontroly, zmenili sa na trojitú žiadostivosť očí, tela a pýchu života. A odvtedy človeka nivočí nestriednosť, lakomstvo, pýcha a všetky ich prejavy. Ježiš je pokúšaný práve v týchto oblastiach. Nedá sa zlákať ani hladný vidinou chleba, ani krásami sveta ani ponukou, že sa mu bude klaňať celý svet. On, nový Adam, potvrdzuje pôvodný plán svojho Otca.

V štyridsaťdenných zápasoch sa rozhoduje aj o charaktere Ježišovho verejného pôsobenia - a vlastne aj o identite Cirkvi, ktorá má v jeho pôsobení po nanebovstúpení a Turícach pokračovať. Ježiš tu jasne odmieta miešanie náboženstva s politickou mocou. Odmieta aj šírenie viery lacnými náboženskými kuriozitami. A odmieta aj kresťanstvo bez kríža. Toto sú zas tri nebezpečenstvá, ktoré neustále ohrozujú Cirkev pri plnení jej poslania. Vždy, keď sa do niektorého z nich nechá zlákať, prinesie jej to len škodu.

Na pokúšenia vo všetkých oblastiach odpovedá Ježiš výrokmi zo Svätého písma. Používa ich však aj diabol. Pokúšenie, či už je od diabla, od ľudí alebo sa rodí v našom vlastnom srdci, vždy sa predstavuje pod rúškom dobra. Preto mu tak ľahko podliehame. Vedieť rozlišovať si vyžaduje vycvičenú duchovnú citlivosť. Pestuje sa pravidelným spytovaním svedomia, pravdivým skúmaním svojho vnútra, spoznávaním, čo ma viedlo k dobru a čo k zlu. A predpokladá poznať Písmo vierou. Nestačí len vedieť, čo je v ňom napísané. To by mohlo len rozšíriť zásobu našich výhovoriek a sebaklamov. Podľa Božieho slova treba žiť, práve tým sa buduje tá správna citlivosť, ktorú nemožno oklamať.

Duch viedol Ježiša do pustatiny a nás pozýva rytmus liturgického roka do ďalšieho Pôstneho obdobia. Žiadostivosť očí, tela a pýcha života, vykofajené hybné sily našej duše, nás budú denne stavať pred širokú škálu pokúšení. Je to čas, keď by sme ich modlitbou, sebazaprením a konaním dobra mali uvedomelejšie a účinnejšie vykoreňovať zo svojich srdc. Vybrať si konkrétne predsavzatie boja proti niektorej zo spomínaných slabostí môže byť veľmi dobrou formou prežívania tohto obdobia. Ale aj rozhodnutie venovať viac času modlitbe a spoznávaní Písma či skutkom lásky.

Judská púšť, do ktorej sa Ježiš utiahol na 40 dní

Marián Gavenda Snímka: AUTOR

Nájdeš svoju cestu

Niektoré vtáky sú zatvorené v klietke, a napriek tomu dokážu spievať. Ty si bol kedysi vtákom, čo veselo poletoval, a teraz tu sedíš so zlomeným krídlom. Sedíš tu ako prikovaný, ako vo väzení. Všetko je tmavé ako v čiernej noci. Nevieš, či sa ti ešte chce žiť.

Ale tvoj duch je silnejší než telo. Opäť rozsvetuje svetlo, možno len smiešne malé svetielko. No vďaka nemu už znovu môžeš čosi vidieť. A potom sú tu priatelia, priateľky, čo ťa zmieria so životom. Tvoj manžel, tvoja manželka, tvoje deti, príbuzní: tí všetci ťa potrebujú, potrebujú tvoj úsmev, tvoju prítomnosť, tvoju náklonnosť.

Každá hviezda dáva toľko svetla a v každej noci svieti toľko hviezd, že aj keď sa celkom zotmie, vždy nájdeme nejakú cestu a pre tých, ktorí už nič nevidia, sa môžeme stať cestou my.

Jarné kántrové dni sú v tomto týždni **v stredu, piatok a v sobotu**. Závazný je jeden deň. Obsah jamých kántrových dní je príprava na pokánie a sviatosť zmierenia a činorodá láska k blížnym.

V piatok 26. februára 2010 o 16,30 h. a v nedeľu 28. februára 2010 o 14,30 h. sa budeme modliť Krížovú cestu.

Sväté omše v 1.pôstnom týždni (C)

22.II. pondelok

17.00 *Za dobrodincov, na ich úmysly a požehnanie pre ich rodiny*

23.II. utorok

17.00 *Za + Františka a Annu Hukových*

24.II. streda - kántry

17.00 *Za + Mateja Jarábeka, manželku a deti*

25.II. štvrtok

17.00 *Na úmysel ordinára*

26.II. piatok - kántry

17.00 *Za + Jána Nápravníka a brata Antona*

27.II. sobota - kántry

8.00 *Za živých a + členov Ružencového bratstva*

Upratovanie kostola č.d. 2 – 27

28.II. 2. Pôstna nedeľa (C)

8.00 *Na poďakovanie za dožitých 70. rokov života, Božie požehnanie a pomoc*

Lektori: Jelínek, Jurčovičová

9.15 *Za famíkov*

Lektori: Bublavý, Bublavá

Liturgický kalendár

22.II. pondelok **Katedra sv.Petra, apoštola - sviatok**

23.II. utorok sv.Polykarp, biskup a mučeník

24.II. streda sv.Modest, biskup - kántry

25.II. štvrtok sv.Valburga, opátka

26.II. piatok sv.Alexander, biskup - kántry

27.II. sobota sv. Gabriel Possenti, akolyta - kántry

Anjel *Priateľstva*

V rozhovoroch s mladistvými vždy znova a znova zažívam, ako veľmi túžia po priateľovi alebo priateľke. Dievča by chcelo priateľku, s ktorou sa môže podeliť o všetko, ktorej môže hocičo povedať. Chlapec by chcel priateľa, ktorý ho neopustí v dobrom ani v zlom. A keď nemajú priateľov, cítia sa osamelo, akoby odrezaní od života. Aj dospelí muži a ženy túžia po priateľoch, na ktorých sa môžu spoľahnúť a ktorí sa s nimi delia o radosť a šťastie a stoja pri nich aj vtedy, keď sa im až tak dobre nedarí. Mnohých obšťastňuje, keď majú spriaznenú dušu, keď cítia, že sú na rovnakej vlnovej dĺžke, rozumejú si, navzájom sa obohacujú a inšpirujú. V rozhovore so spriaznenou dušou človek lepšie chápe svoju vlastnú dušu, až vtedy si uvedomí jej bohatstvo.

Túžba po priateľstve sa tiahne celými západoeurópskymi dejinami. Už starí Gréci spievali chválospevy na priateľstvo. Svätý Augustín žil z priateľstva až natoľko, že dalo jeho životu zmysel. A tak o priateľstve hovorí: „Sine amico nihil amicum = bez priateľa človeku nepripadá nič priateľské.“ Podľa Aelreda von Rievaulx, ktorý žil v stredoveku, v priateľstve k človeku zažívame aj priateľstvo Ježiša Krista, čo nás stretáva v tvári priateľa. S priateľom smiem byť tým, čím som. Nikto ma neposudzuje. Všetko vo mne smie byť, všetko vo mne je akceptované a milované. Priateľstvo je vždy obojstranné. Milovať môžem aj človeka, ktorý neopätuje moju lásku, ale priateľstvo vždy potrebuje aj odozvu. V priateľstve nechcem vlastniť toho druhého. Nechám mu jeho inakosť a nechám mu aj slobodný priestor, ktorý potrebuje.

Priateľstvo je pre Tomáša Akvinského cnosťou. Preto zlí ľudia nemôžu vytvárať skutočné priateľstvá. Priateľstvo vždy predpokladá vieru v dobro. A priateľstvo žiada, aby som sa očistil, aby sa vzťah s priateľom alebo priateľkou trvalo prehľboval. Všetko, čo mi bráni byť človekom, ako je nenávisť, predsudky, neláska, egoizmus, to všetko ovplyvní aj priateľstvo. Priateľstvo žiada, aby som na sebe pracoval, lebo v priateľstve sa chcem stále viac približovať k tomu druhému, chcem mu stále viac rozumieť a zároveň dokázať, že som hodný jeho priateľstva. Tak sa v priateľstve nachádza impulz rásť vo vlastnej ľudskosti. Len tak môže láska medzi priateľmi kvitnúť a preniknúť do všetkých kútov ich duší.

Mnohí si ťažkajú, že nemajú priateľa. Priateľstvo sa nedá vytvoriť. Vždy je to dar. Pros svojho anjela priateľstva, aby vedľa teba postavil ľudí, s ktorými tvoje priateľstvo môže rásť. A pros ho, aby si bol schopný priateľstva, aby si našiel odvahu a oslovil človeka, čo ťa priťahuje. Možno už máš dobrého priateľa, ale máš strach, že oňho môžeš prísť. Možno si myslíš, že si pre priateľstvo príliš komplikovaný, že si ho nie hoden, pretože svojho priateľa zavaluješ svojimi problémami. Vtedy potrebuješ anjela priateľstva, ktorý ti daruje dôveru, že tvoje priateľstvo sa bude stále prehľbovať aj napriek možným konfliktom a nedorozumeniam a že bude trvať, aj keď bude musieť prejsť krízou. Anjel priateľstva ťa chce vovádzať stále hlbšie do umenia lásky a do tajomstva priateľstva. A chce ťa naučiť byť vďačný za priateľa, v ktorého blízkosti ti všetko pripadá priateľské.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobrý Ježišu, ďakujem ti za to, že znova môžem s úžasom objavovať tvoju prítomnosť v Eucharistii ako skutočnosť, ktorá mi otvára oči, a môžem vnímať tvoju osobnú blízkosť. Velebím ťa za to, že posilňuješ moju vieru a robíš ju reálnejšou i osobnejšou. Ježišu, odpusť mi, že som bol doteraz tak málo vnímavý na tvoju osobnú prítomnosť. Odpusť mi, že som tak málo srdcom prežíval, že si tu, že ma vidíš, počuješ a najmä miluješ. Som rád, že sa môžem s tebou zhovárať a modliť sa vo svetle udalostí tvojho evanjelia. Chcem sa na teba obrátiť s otázkou, akú ti dal apoštol Peter: Pane, kam ideš? Pane, prečo nemôžem ísť za tebou?

Ježišu, možno by si mi dnes skôr ty sám dával tieto otázky.

Možno sa ma aj v tejto chvíli spýtaš:

Kam ideš? Kam ideš vo svojom živote, vo svojom povolání, vo svojej osobnej modlitbe?

Kam ideš vo svojich vzťahoch a postojoch?

Kam ideš vo svojich myšlienkach, vo svojich túžbach...?

Kam ideš v tomto svete, vo svojej Cirkvi?

Kam ideš vo svojich záujmoch, ťažkostiach, sklamaniach, v únave, v hneve, v nedorozumení s najbližšími?

Čo ti na to, Ježišu, odpovedať?

Rád by som ti na každú tvoju otázku odpovedal:

Idem k tebe, Ježišu. Chcem vždy prichádzať k tebe. Chcem a túžim ísť za tebou.

Ty však vieš, že vždy to tak nie je. Často sa zastávim iba pri sebe samom. Inokedy zostávam pri veciach, myšlienkach, túžbach, pri druhých ľuďoch, ale nie som pri tebe. Nemyslím tvojím myslením. Podobne nevidím tvojimi očami. Nepočujem, čo hovoríš. Nemám zmysel pre tvoje veci. Nemilujem tvoju láskou. Kam potom idem, Ježišu?

Dobrý Ježišu, nechcem len ísť za tebou, ale chcem ísť a kráčať s tebou. A chcem kráčať tam, kam ty ideš.

Aj druhú otázku apoštola Petra chcem pred tebou vysloviť:

Pane, prečo nemôžem ísť za tebou, teraz?

Petrovi si odpovedal, že pôjde za tebou neskôr, že teraz ešte

nie je na to pripravený, dostatočne zrelý, ešte na to nemá dostatok síl. Teraz ťa ešte zaprie, prejde krízou, no neskôr pôjde za tebou, neskôr položí za teba život.

Pane, neviem, čo spôsobili v Petrovi tie slová. Nevieť ani, či im veril a či ich bral vážne. Jedno viem, že sa stali pravdou. Tvoje slovo je totiž pravda.

Touto otázkou sa obraciaš opäť aj na mňa a spytuješ sa ma:

Prečo nemôžeš ísť teraz za mnou? Prečo nejdeš teraz tam, kam ja idem?

Čo vo mne vyvolávajú tieto tvoje otázky, Ježišu?

Azda ma prekvapujú? Vzbudzujú vo mne strach a obavu? Ved som ti zaslúžil celý svoj život! Ved hovorím, že som ti uveril, že ťa nasledujem, že som kresťan, že v teba verím, že ťa milujem! Neprivádza ma tvoja otázka do rozpakov? Usvedčuje ma tvoja otázka z mojej slabosti, nedôslednosti? Odkrýva vo mne slabé miesto, moje výhovorky, ktorými ti zdôvodňujem svoj spôsob života, svoje správanie, svoje postoje, ktoré však nie sú zachovávaním tvojho slova, tvojho evanjelia, ale skôr sledovaním mojich výhod, môjho prispôsobenia si tvojho slova na môj vlastný spôsob?

Alebo je táto tvoja otázka darom, ktorým ma učíš, že ísť za tebou aj teraz nie je iba záležitosťou mojich vlastných síl, mojich schopností a vlastných rozhodnutí, ale tvojej milosti a skutočnosti, že bez teba nič nebudem môcť urobiť?

Dobrý Ježišu, ďakujem ti za tieto otázky, za múdrosť, ktorej ma nimi učíš.

Ďakujem ti za Ducha, ktorého mi nimi sprostredkúvaš.

Ďakujem ti za skúsenosť tvojej osobnej prítomnosti, na ktorej mi dávaš teraz účasť.

Ďakujem ti, že ma učíš aj týmito otázkami svojho evanjelia.

Prosím Ťa, Ježišu, očisťuj ma svojim slovom.
Prosím Ťa, Ježišu, uč ma svojim slovom.
Prosím Ťa, Ježišu, posilňuj ma svojou eucharistickou prítomnosťou, jej duchom, lebo ty sám hovoríš:
Telo nič neosoží, iba Duch dáva život.
Prosím Ťa, Ježišu, daruj mi lásku k tebe, vieru v teba, dôveru v teba a tak ma uschni ísť za tebou teraz, nasledovať Ťa v pokore, v tichu, v dôvere, v tvojom Duchu, v tých možnostiach, aké mám vďaka tvojej milosti.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

LÁSKA AKO LIEK V Menningerovej klinike sa rozhodli, že všetku svoju prácu budú robiť s nevšednou láskou. Celý nemocničný personál - počnúc prednostami, lekármi, psychiatrami, zdravotnými sestrami, až po elektrikára a upratovačky - musí v kontakte s pacientmi preukazovať lásku, bezpodmienečnú lásku. A výsledok? Pobyt pacientov v nemocnici sa skrátil o polovicu.

Do tejto nemocnice prišla aj žena, ktorá už tri roky sedávala na svojej tvrdej stoličke a s nikým neprehovorila ani slovo. Lekár si zavola sestričku a povedal jej: „Mária, pani Králiková bude odteraz vašim pacientom. Chceme od vás, aby ste ju mali radi a prejavovali jej lásku, kým sa nevyylieči“.

Sestrička sa o to snažila, ako najlepšie vedela. Zaoštarala si presne takú stoličku, na akej sedávala pani Králiková, a sedávala pri nej. Ráno, na obed i večer jej povedala, že ju má rada. Na tretí deň pacientka prehovorila a o týždeň už takmer normálne komunikovala s ostatnými.

Láska je liek, ktorý lieči naše telo i srdce.

Láska lieči ľudí - tých, ktorí ju dávajú, i tých, ktorí ju prijímajú.

Karl Menninger

Lectio divina **Prekonávanie pokušení**

Lk 4,1-13

¹Ježiš sa vrátil od Jordána plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti ²a diabol ho pokúšal. Počas týchto dní nič nejedol, až celkom vyhladol. ³Vtedy mu diabol povedal: Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom. ⁴Ježiš mu odpovedal: Je napísané, že človek nebude žiť iba z chleba. ⁵Potom ho diabol vyviedol na vysoký vrch, ukázal mu v okamihu všetky kráľovstvá sveta ⁶a povedal: Tebe dám všetku túto moc a slávu, lebo patrí mne, a dám ju tomu, komu chcem. ⁷Ak sa mi teda pokloníš, to všetko bude tvoje. ⁸Ježiš mu odpovedal: Je napísané: Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a len jemu budeš slúžiť. ⁹Potom ho zaviedol do Jeruzalema. Tam ho postavil na chrámovej cimburie a hovoril mu: Ak si Boží Syn, skoč odtiaľto. ¹⁰Veď je napísané:

Svojím anjelom prikáže o tebe,
aby Ťa chránil.

¹¹A oni Ťa vezmú na ruky,
aby si si neudrel nohu o kameň.

¹²ežiš mu odpovedal: Je povedané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha. ¹³Keď diabol skončil všetky svoje pokušenia, načas od neho odišiel.

Ďalšie čítania: Dt 26,4-10; Ž 91,1-2.10-15; Rim 10,8-13

ČÍTANIE:

Ježiš bol na svojej duchovnej misii vedený Duchom Svätým do púšte. Tam zostal štyridsať dní a celý čas sa postil. Štyridsať je symbolické číslo času prípravy v Starom zákone. Pripomeňme si Mojžiša, ktorý sa postil štyridsať dní na vrchu Sinaj (Ex 34,28), a Izraelitov, ktorí strávili štyridsať dní v pustatine predtým, než vstúpili do Zaslúbenej zeme (Dt 8,2-3, 29,5-6).

V tomto čítaní počujeme len o troch konkrétnych pokušeniach, ale je nám jasné, že to nebolo jedinýkrát, keď bol Ježiš pokúšaný: „Keď diabol skončil všetky svoje pokušenia, načas od neho odišiel.“ (verš 13).

Diabol pokúšal Ježiša, aby Ježiš použil svoje nadľudské sily, ktoré sa spájali s jeho fyzickými silami. Ježiš ale odmieta zneužiť svoju silu. Stotožňuje sa s nami všetkými. Aj my potrebujeme viac než fyzický pokrm. Odkaz je jasný. Ježiš nám hovorí, že potrebujeme „duchovný pokrm“ od Boha.

Diabol mu potom ponúka, že mu odovzdá silu nad národmi, ak sa mu bude Ježiš klaňať. Ježiš, samozrejme, prišiel zachrániť ľudí z diablovho područia, ale nie týmto spôsobom.

Nakoniec diabol pokúša Ježiša tak, že mu ukazuje všetky krajiny sveta a každý národ. Snaží sa odsunúť Boha, aby ho ľudia považovali za druhoradého a nepotrebného; chce aby sa ľudia spoliehali sami na svoje sily a aby bol svet bez Boha.

Ježiš sa nedal zviest' diablovými klamnými podvodmi ani vtedy, keď ten dokonca použil Písmo, aby ho pokúšal. Ježiš odvracia každé pokušenie citátom s Písma z Dt 8,3.6.13 a 6,16. Vierohodné vysvetlenie tej časti Písma musí byť na správnom mieste a musí byť harmonické a v kontexte s celým Písmom.

Nám a Ježišovi sa pokušenie a jeho podstata ponúka a očividne javí ako veľmi atraktívna a lepšia možnosť. Božie spôsoby konania vecí a ich napĺňanie sú tak nahrádzané atraktívnosťou.

MEDITÁCIA:

- Čo pomohlo Ježišovi odmietnuť tieto pokušenia?

Aké ponaučenie si z toho môžeme vziať, aby nám to pomohlo prekonať pokušenia, ktorým čelíme? Uvažujme, aký „duchovný pokrm“ nám pomôže zostať v blízkosti Boha.

- Ježiš bol úprimný v tom, ako plnil Božiu vôľu. Vyhybal sa tomu, aby bol v plnení Božej vôle neverný. Ako sa môžeme snažiť nasledovať jeho príklad?
- Uvažujme nad veršami Heb 4,15. Aké povzbudenie nám ponúka? „Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol spolucítiť s našimi slabosťami, ale veľkňaza, ktorý bol vo všetkom skúšaný, ale nedopustil sa hriechu.“

MODLITBA:

Modlitba Pána (Mt 6,9-13) nám pripomína modliť sa za to, aby sme sa vyhli pokušeniam. Počas tohto týždňa prosíme Boha o to, aby nás oslobodil od pokušení. Pre inšpiráciu k dnešnej modlitbe použijeme verš zo Ž 91.

KONTEMPLÁCIA:

V tichosti kontemplujme poklady, ktoré sú nám prisľúbené v Rim 10,9.11: "Pretože ak svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a vo svojom srdci uveríš, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený...Písmo totiž hovorí: Nikto, kto verí v neho, nebude zahnaný.“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku